

Die Löhne der Zeitungsausdräger sind um 33% gekürzt worden, worauf die Boten in Streik traten, so dass der Angriff teilweise am Freitagabend nicht ausgetragen worden konnte. Durch Zwangsmassnahmen mit Hilfe der SS und SA wurden die Boten zum Nachgeben gezwungen. Im Zusammenhang mit all diesen Vorgängen ist folgender Befehl des NSBO-leiters Schumann erlassen worden:

"In den letzten Tagen haben verschiedenen Belegschaften eigenmächtige Eingriffe in die Betriebsführung vorgenommen, die teilweise zur Stilllegung der betroffenen Betriebe führten. Dieses unverantwortliche Vorgehen ist geeignet schwerste Erschütterungen hervorzurufen. Ich verbiete hiermit allen NSBO-Mitgliedern aufs strengste, sich an diesen Aktionen zu beteiligen. Ich fordere von allen NSBO-Mitgliedern in jedem Betrieb, derartige Versuche im Keime zu ersticken....."

Es ist gar kein Zweifel, dass die NSBO gehorsam einschwenken wird und noch auf geraume Zeit Ansätze der geschilderten Art im Keim erstickt werden. Aber die weitere Entwicklung der Arbeiter in der NSBO, in den Gewerkschaften und den Betrieben überhaupt wird als Stimmungsbarometer ständig beobachtet werden müssen. Dabei kann vor Ueberschätzung lokaler Ereignisse nicht genug gewarnt werden.

P ersdienst van de Groepen van
I nternationale
C ommunisten

Int. Instituut
Sec. Geschiedenis
Amsterdam

Administratie:

H. de Beer
Herculesstraat 60
AMSTERDAM, Z.

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN !
De Productie in Handen van de
Bedrijfsorganisaties!

Zesde Jaargang No: 13.
Juli 1933. No: 1.

T O C H T R O T Z K I S M E !

Het bolsjewisme belichaamt de methode en tactiek van de Russische, naar haar sociale inhoud antifeodale, dus burgerlijke revolutie, d.w.z. een revolutie, die door gelijktijdige mobilisering van het naar het kommunistische strevende proletariaat en van de voor kleinkapitalistisch privaateigendom wordtelende boerenmassa's, door de diktatoriale leiding van de kleinburgerlijke intelligentie werd afgesloten.

Het erbarmelijk bankroet van de K.P.D. is de historische ineenstorting van de poging, de bolsjewistische theorie en praktijk over te dragen op de omstandigheden van de strijd van het proletariaat der kapitalistisch hoogontwikkelde landen. Doordat de verschillende bolsjewistische fractie's het bankroet der K.P.D. voorstellen als het bankroet van het Stalinisme, d.w.z. als het bankroet van een "verkeerde", dus "niet-leninistische", "niet-bolsjewistische" politiek, strijden ze voor een opnieuw steunen op de bolsjewistische methoden, en bereiden daarmee een "revolutionaire" politiek voor, die onvermijdelijk tot een nieuw bankroet moet voeren.

Het is belangrijk, om aan de arbeiders die worstelen om nieuwe oriëntering, duidelijk te maken, dat de bolsjewistische fractie's (K.P.O., S.A.P., Trotskisten) eigenlijk niet anders eischen als de voortzetting van de failliete R.P.D. politiek. De K.P.O. ziet als voornaamste taak de "Verovering van de K.P.D.". De Trotskisten daarentegen hebben begrepen, dat men een politiek, zoowel als organisatorisch zoorgedeesorganiseerde partij, die historisch geheel heeft afgedaan, niet meer "veroveren" kan. Ze willen een nieuwe partij in 't leven roepen. Trotzki schrijft in het te Praag verschijnend tijdschrift van zijn fractie "Unser Wort" begin Mei 1933: "Als gebeurtenissen van zoo geweldige betekenis niet in staat waren, de politiek van de K.P.D. in 't juiste spoor te leiden, dan betse kent dit, dat van het bureaukratische centralisme niets meer te verwachten is. Hierdoor wordt de noodzakelijkheid van een nieuwe partij bepaald."

Naar internationale maatstaf echter blijft de Trotskistische oriëntering dezelfde als voor 5 Maart, de Trotskifractie verklaarde immers op het door de Komintern in scens gezette "Kongres voor de strijd tegen het fascisme" dat tot de "eerstvolgende, geen uitstel duldende maatregelen" en de "alleen juiste richtlijnen voor de strijd tegen het fascisme" behoort:

11. Wederopname van de linkse oppositie in de rijen van de kommunistische Internationale, van haar sektie's en van alle door haar gecontroleerde organisatie's.

Trotsky zelf is bereid, deze richting tot de uiterste konsekventie te volgen; zooals hij vroeger zeide: "de K.P.D. heeft de sleutel van de Duitse toestand in handen, zoo ziet hij thans nog deze sleutel bij de Komintern. In het reeds genoemde artikel schrijft hij: "..... Als ergens een sektie van de Komintern er nog toe komt, zich op een meer gezonde grondslag om te vormen, zullen we op deze positie steunen, om de

omvorming van de geheele Komintern te bespoedigen. Als echter de Stalinistische bureaucratie de UdSSR tot de ineenstorting leidt, zal niemand aan de statuten denken - de vierde Internationale zal in het leven geroepen moeten worden."

Trotsky denkt dus het spelletje te herhalen, dat hij met de aanhangers van zijn Duitse groep gespeeld heeft; OP DE KOMINTERN AANKOERSEN, TOT DE INEENSTORTING. Duidelijker als hij het gedaan heeft, zou het nauwelijks uitgesproken kunnen worden.

Het Trotskisme is niet anders als een op de teentjes getrapt aangesel van de Komintern, die 't zichzelf bij het bankroet van het Stalinisme heeft toegezegd. De arbeiders, die zich voor deze politiek opnieuw laten vangen, worden weer juist zoo bedrogen, als ze door de K.P.D. en het Bolsjewisme tot nu toe bedrogen zijn.

K.P.O.; Kommunistische Partei Opposition.
S.A.P.; Sozial Demokratische Arbeiter Partei.

ADRESVERANDERING!

We vestigen de aandacht van de lezers en van de administratie's der bladen waarmee het P.I.C. in ruilverkeer staat, op de adresverandering van de ADMINISTRATIE van ons P.I.C. Alle geld- en materiaalzendingen in het vervolg te zenden aan H.de Beer, Herculesstraat 60 Amsterdam 2. Het nieuwe postgironummer geven we in 't volgend nummer. Zendingen aan het vroegere adres bereiken ons niet meer.

LEVE DE PROLETARISCHE DIPLOMATIE VAN DE SOVJET-UNIE!!!

OCCASION! EEN PAAR HONDERD HECTARE PROLETARISCHE REVOLUTIE TE KOOP!!

De Tribune 27.6.33. (posteditie) bericht:
"De Britsche spionnen en saboteurs) moesten voor de proletarische rechtbank hun schuld toegeven. Zij kregen hun verdiende straf. Daar grepen de Britsche imperialisten in. -- De Britsche regering dacht dat het mogelijk was, de Sowjet-Unie als een van haar koloniale vazalstaten te kunnen behandelen. -----
De Britsche imperialisten kondigden de handelsoorlog tegen de Sovjet-Unie af, in de hoop haar op deze wijze te kunnen dwingen, de straf tegen de Britsche saboteurs in te trekken. -----
De Sovjet-Unie trof de noodige voredigingsmaatregelen en zette haar bestellingen in Engeland stop. De Britsche arbeiders eischen ononderbroken de opheffing van de boycott van de Sovjet-Unie.
In deze dubbele greep gekneld, aanvaardde de Britsche regering de terugtocht. Reeds wisten enkele bladen als de Daily Express te melden, dat de Britsche regering bereid was, de juistheid van het Vickers-proces te erkennen en de handelsoorlog tegen de Sovjet-Unie te staken. Zoover is het inderdaad op het oogenblik nog niet."
Met andere woorden; de spionnen zullen de door de "proletarische rechtbank" toegewezen straf hebben uit te zitten en door geen handelsoorlog zal het Sovjet-bevind zich laten dwingen voor het engelsche imperialisme te bukken.

Maar de Tribune van 3.7.33 bericht dat de spionnen vrijgelaten zijn en Engeland daartegenover zijn handelsoorlog zal staken. Toch is Rusland niet gebukt voor het engelsche imperialisme! Integendeel, de Tribune noemt dit "EEN GROOTE OVERWINNING VAN DE PROLETARISCHE DIPLOMATIE"!!! (Trib.3.7.1.)
"Proletarische diplomatie, nu ja, wat is een proletarisch vaderland zonder proletarische diplomatie?"

Dag in dag uit fulmineert de Tribune tegen het japsche imperialisme en schept zij op over Ruslands "flinke" houding tegenover Japan. Intusschen heeft Japan nog steeds de kracht Rusland op de knieën te houden. Het is bekend dat Rusland genoodzaakt werd japsche troepen te vervoeren. En de Tribune van 16.5.33. berichtte dat Rusland zijn aandeel in de Chineesche Ooster-spoorweg aan Japan te koop aanbiedt. Litwinov verdedigt dit als "VREDESPOLITIEK", omdat door de verkoop van die spoorweg conflictstof tusschen Rusland en Japan uit de weg geruimd wordt! Maar waarom propageert de Komintern dan in Duitschland een heel andere politiek? Zoo staat er by. in de Tribune van 3.7.33. een plaatje van een nat.-soc. betooging tegen het Versailles-verdrag, met als onderschrift: "(Met deze betooging) wilde de Hitler-diktatuur de aandacht van haar bankroete buitenlandse politiek DIE DE MASSA'S IN DE SLAVENKETTENEN VAN VERSAILLES HOUDT, afleiden." "Weg met Versailles", propageerde de KPD in concurrentie met de Nazi's. Maar de verbreking van het verdrag van Versailles zou toch zeker heel wat conflictstof in het leven roepen. Daarom houdt Hitler zich maar aan Versailles IS DAT OOK VREDESPOLITIEK? OF IS DAT DE POLITIEK VAN DE ZWAKKE MOGENDHEID TEGENOVER DE STERKE?

Intusschen gaan er in de burgerlijke pers geruchten betreffende vor-

koop van Wladiwostok en omgeving aan Japan. De Tribune vermijdt het zorgvuldig dit bericht te geven of te commenteeren. Het zou ook wel erg bar zijn, als daar een stuk van je proletarisch vaderland verkocht zou worden, zonder dat je er ook maar iets van afweet. Zelfbestemmingsrecht der volken! En dan nog wel aan die beestachtige japansche imperialisten! Ook wat, als je daar toevallig woont. Maar zaken zijn zaken. x)

Onderstaand materiaal ontleenen we aan BEVRJDING van Juni 1933.

De beruchte Riecker, majoor bij de politie, had van de opperpresident van de provincie Oost-Pruißen opdracht gekregen, het zich nog in het land bevindende krijgsmateriaal uit de groote oorlog op te zamelen, en aan de inbeslagname van de intergeallieerde controle-commissie te onttrekken. In zijn DENKSCHRIFT OEBER MENNEN PROZESS, dat in 1925 publiceerde, schreef hij dienaangaande:

Hand in hand met deze meer organisatorische arbeid ging het zich meester maken van verstoep en weggewerkt oorlogsmateriaal. Honderden vuurmonden, een aantal mijnwerpers en een groote massa oorlogstuig werd in beslag genomen en verborgen.... Met dat al kwamen de toch reeds merkbare, binnenlandsche tegenstellingen tusschen de rechtsche Heimatbundener-, en de soc.-dem. en komm. partijen anderszijds, al duidelijker op. Het eischte een steeds grooter persoonlijke handigheid, om deze aanzienlijke voorraden niet alleen aan de internationale controle te onttrekken, maar ook om ze buiten de binnenlandsche partijstrijd te houden. Ik heb vooral toen het in de pers publiceren van de plaatsen, waar wapentuig verborgen lag, nog niet als landverraad beschouwd werd, alle mogelijke middelen moeten aanwenden, om die voorraden te bemachtigen. Ik heb o.a. DOOR MIDDEL VAN HET RUSSISCHE GEZANTSCAP DE COMM. PARTIJ ZOO LATEN BEINVLOEDEN, dat deze jarenlang zich van iedere daad, die onze wapenvoorraad in gevaar kon brengen, onthield.

Evenzoo VOORZAG IK DE SOC.-DEM. PARTIJ MET GELDMIDDELEN, om in haar rijen propaganda voor het behoud der wapenvoorraden te maken. Feitelijk is dan ook in de jaren 1920, 1921 en 1922 in Oost-Pruißen nooit een verborgen opslagplaats van wapenen door krantenberichten e.d. verraden geworden. DE COMMUNISTISCHE EN SOCIAALDEMOCRATISCHE PERS gedroeg zich in die dagen, toen in de rest van het Rijk aanwijzingen betreffende geheime wapenvoorraden in de bladen aan de orde van de dag waren, in één woord VOORBEELDELJK.

x) Intusschen is eindelijk in de Tribune van 5.7.33. een tamelijk kleurloos commentaar op dit bericht verschenen.

P O L I T I E K .

In "Alarm" van 24 Juni 1933 lezen wij de volgende kritiek op onze brochure "De Arbeiders, het Parlement en het Kommunisme":

".....Politiek is, volgens de encyclopedische betekenis, DE TOEGEPASTE STAATKUNDE of staatswetenschap. De praktijk beantwoordt daaraan dan ook volkomen en een politieke beweging of politieke actie begeeft zich op het gebied der staatsbemoelingen en van het staatsbestuur.

We zien dan ook in den loop der geschiedenis hoe partijen en vakorganisaties, hoe de gansche "socialistische beweging" zich meer en meer op het gebied der staatsbemoelingen heeft begeven (sociale maatregelen e.d.) wat inhield dat van staatswege de arbeidersklasse in steeds hechter boeien werd gsklokkhan.

Zoo is dan ook de "socialistische beweging" mede verantwoordelijk voor en medeschuldig aan de geheele "sociale wetgeving", waarmee de arbeiders ~~xxxxx~~ aan de thans heerschende nood en ellende zijn vastgeklonken.

De socialistische beweging dus, is geheel afgedwaald naar de politiek en streeft naar verovering der politieke macht, waarbij de waarheid blijkt van de ook alweer oude leuze: "De bevrijding van den arbeid zal het werk van de arbeiders zelf zijn."

Bovenstaande geldt zelfs voor de uiterst linksche groepeerinngen zooals de Internationale Communisten, gelijk zij het schrijven in de brochure;

"De arbeiders, het parlement en het Communisme" bldz.6.
"WIE BAAS IS OVER DE STAAT, IS OOK BAAS OVER ~~XXXXX~~ EK WET EN RECHT. DAAROM MOET DE ARBEIDERSKLASSE ZICH MEESTER MAKEN VAN DE POLITIEKE HEERSCHAPPIJ."

Zoo staart de arbeidersbeweging van het oogenblik zich blind op den staat en op de staatsmacht.

Doch nimmer is de staat zoo duidelijk een FICTIEF begrip gebleken, dan juist in dezen tijd.

De staat, als zelfstandig organisme, als rechtseenheid van een land en volk, bestaat slechts als begrip."

Het is begrijpelijk, dat als men de "beweringen" over dit en dat, die in één of andere encyclopedie voorkomen tot uitgangspunt van z'n beschouwingen maakt, men aan de zelfde vaagheid en begripsverwarring gebonden is die ook de bourgeoisie ten toon spreid, wanneer zij over dergelijke onderwerpen een meening ten beste geeft.

Politiek is volgens de encyclopedie waar de schrijver uit put "de toegepaste staatkunde of staatswetenschap." In een andere encyclopedie Vivat's lezen wij: "Politiek antwoord op de vraag hoe den staat te besturen, wordt becefend als wetenschap en kunst." Onder "Handelspolitiek" lezen wij "In uitgebreiden zin de gedragslijn der overheid met betrekking tot bedrijf en verkeer." Onder "Koloniale politiek" "Het beheer door het moederland van zijn bezittingen in vreemde werelddeelen."

Daar het ons om duidelijkheid te doen is en het derhalve niet om de woorden doch om de begrippen gaat, zullen wij ons de vage voorstellingen, die de bourgeoisie terwille van haar klassebelang over deze onderwerpen "koestert" niet in de schoenen laten schuiven, doch onze eigen marxistische opvatting over de politiek, die duidelijk uit de brochure blijkt, handhaven.

De betekenis van ieder woord is afhankelijk van den zin waarin het gebruikt wordt. Indien er in onze brochure dan ook gesproken wordt over "zich meester maken van de politieke heerschappij, kan het woord "politieke" hier niet anders beteekenen als, de algemeene, de heerschappij over alles. Om dus de juiste betekenis van het woord politiek in onze brochure te vatten, had de schrijver het geheel met meer aandacht moeten lezen, dan zou die hem duidelijk gebleken zijn en hij had dus niet naar onze meeningen in een encyclopedie moeten gaan zoeken. Men kan doorgaans uit een encyclopedie wel zoo ongeveer een idee van de betekenis van een woord krijgen doch het juiste begrip moet altijd blijken uit den samenhang waarin het gebruikt is, wat voorla geldt waar het gaat om de definitie van begrippen waarover de scherpste strijd bestaat. Wij laten daarom de gewraakte zinsnede in z'n verband volgen:

"Daarbij komt dan nog als haar voornaamste machtsmiddel HAAR POLITIEKE HEERSCHAPPIJ, HAAR MACHT OVER DE STAAT. DE STAATSMACHT IS EEN STEVIG GEBOUWDE ORGANISATIE van ambtenaren, die vanuit één punt geleid, overal het volk regeeren, zoo noodig gesteund door gewapende troepen, politie en leger. Elke poging van de arbeidersklasse, om zich tegen de bestaande toestand van uitbuiting en nood te verzetten, wordt door de staatsmacht dadelijk onderdrukt. De staatsmacht is als een stevige vestingmuur, die het kapitaal om zich gebouwd heeft. Wil de arbeidersklasse haar klassestrijd winnen en de kapitalsiten ten onder brengen, dan moet zij de staatsmacht overwinnen, dan moet zij de politieke heerschappij veroveren. Haar doel is, het eigendomsrecht te veranderen, de produktie-middelen van privaat eigendom tot gemeenschappelijk eigendom te maken. Het eigendomsrecht wordt geregeld door de wet; en de wet-boeken, als alle wetten, worden door de politieke organen van de staat vastgesteld. Wie baas is over de staat, is ook baas over xxxxx wet en recht. Daarom moet de arbeidersklasse zich meester maken van de politieke heerschappij. Verovering van de politieke macht is de noodzakelijke voorwaarde voor de verandering van het eigendomsrecht, die de vrijheid en overvloed aan het arbeidende volk moet verzekeren."

Het is dus de bourgeoisie die "haar macht over den staat" uitoefend. De staatsmacht "bestaat uit een organisatie van ambtenaren", (blz. 13) door de bourgeoisie gekocht en betaald van den hoogsten minister tot den laagsten klerk of veldwachter. De bankiers, die de leiders der groote handels en industrie ondernemingen, laten de wet door gekochte rechtskundigen zoo inrichten dat hun bezit daardoor beveiligd en bevestigd wordt. Zoo is het, het bezit der produktie middelen dat de bourgeoisie in staat stelt met haar rijkdom te heerschen. De staatsmacht d.i. de wet en het beambtendom is dus een stevige vestingmuur, die het kapitalisme om zich heeft gebouwd (blz. 5). Het is dus om den dood geen "fictie" iets wat om met de uitdrukkingwijze van den schrijver te spreken slechts als begrip bestaat.

Deze muur moet de arbeidersklasse eerst doorbreken de stellingen van de bourgeoisie overwinnen en in dien strijd zal er heel wat geslecht worden. Wat er overblijft van de staatsmacht zal de arbeidersklasse aan haar spelen over den staat door middel van haar raden. Zij zal den baas dezen nog niet voldoende uitgebouwd zijn, den staat nog handhaven voor die gebieden, die nog niet in de radenorganisatie ingeschakeld zijn en wet en recht en geweld zoo inrichten dat zij de bourgeoisie er onder houdt. Kortom zij maakt alles aan zich ondergeschikt daarom "Alle macht aan de raden". Slechts dan kan de staat afsterven. Dat is de revolutionaire politiek (hier gedragslijn ten opzichte van het algemeen beheer en de leiding) van het proletariaat.

Het is waar, het woord politiek heeft door het geknoei der politieke partijen een voor eerlijke revolutionairen onaangename bijsmaak gekregen en ze schrikken reeds zodra ze het woord zien. Doch voor een woord diegenen wij niet te schrikken, het gaat er om wat wij bedoelen en wat de bourgeoisie bedoelt.

- Volgens de bourgeoisie dan, is de politiek
1. toegepaste staatkunde of staatswetenschap.
 2. de beoefening van het staatsbestuur als wetenschap en alskunst.
 3. een gedragslijn (met betrekking tot bedrijf en verkeer) Handelspolitiek.
 4. Beheer over bezittingen in vreemde werelddeelen door het moederland. (Koloniale politiek)

Al zouden eenige van deze definitieën in een bepaalde zin gebruikt wel dienst kunnen doen van het wezenlijke der politiek zeggen zij niets. En waarom niet. Omdat de bourgeoisie er feitelijk zooiets als een staatswetenschap niet op nahoudt en kan houden. Volgens de eerste definitie is politiek toegepaste staatswetenschap. Als men nu niet begrijpt of begrijpen wil wat de staat is zal men ook moeilijk tot een staatswetenschap kunnen komen en ook niet tot een toepassing daarvan. Hoe de geleerden der bourgeoisie zitten met dat begrip, staat, moge blijken uit de volgende definitie.

STAAT. "Om een algemeene definitie te geven van een staat, ten minste een zoodanige, dat ieder door de gegeven definitie wordt bevredigd, is niet zoo eenvoudig als het oppervlakkig schijnt. Men treft over het algemeen evenveel definitieën aan als er schrijvers zijn over het onderwerp. Zoo komt dan ook de bekende Fransche economist Erddric Bastiat in zijn boek "De Staat" er toe een som van een miljoen Frans uit te loven voor dengehe die een eenvoudige en BEGRIPPELIJKE definitie geeft van den Staat". Vivat's Encycl.

Ons komt het miljoen toe. Wij hebben van Engels geleerd dat de staat is EEN INSTRUMENT TOT ONDERDRUKKING IN DIENST VAN EEN KLASSE. Friedrich Engels is echter dood en als zijn geestelijke erfenamen handhaven wij onzen eisch tot uitbetaling want de definitie is "eenvoudig en begrijpelijk". Ja, ja, begrijpelijk voor ons, die deze verdrukking door den staat aan den lijfe ondervinden, maar niet voor de bourgeoisie. Ze zal ze nooit aanvaarden. Hare wetenschappelijke dienaren wagen zich aan dikke boeken over den staat om naderhand te verklaren dat ze eigenlijk niet recht weten waar ze het over hebben gehad, en hunnen lastgevers indachtig rammelen ze met de zilverlingen om zich uit de moeilijkheid te redden.

Als we dus iets over die dingen willen weten moeten we maar liever rust ons licht bij de bourgeoisie op probeeren te steken, want die wil het probleem niet begrijpen, dat is haar klassebelang. Wij proletariërs behoeven niet terug te daanzen voor het probleem. Wij hebben niets te verliezen dan onze ketenen en kunnen vrij het probleem doorgronden. Nee, onze klassepositie dringt ons de oorzaken van onze verdrukking te doorschouwen. Wij zijn voor geen konklusies bang. Erger als het is kan het allicht niet worden en het wordt steeds erger. De menscheid was dus zoover nog niet gekomen haar eigen samenleving te doorgronden. Deze taak was weggelegd voor de verlossende klasse de klasse van het proletariaat.

Het eenigste en beste werk over den staat ons bekend is nog altijd dat van Friedrich Engels "De Oorsprong der Familie van het Privaateigendom en van den Staat. Wie overigens de politiek en de staat wil begrijpen, die bestudeere het kapitalisme zelf in z'n algemeene strekkingen.

In "Staat en Revolutie", waarin oock rijkelijk uit Engels geput wordt heeft Lenin een schitterende bijdrage geleverd. Deze brochure is door ons weer gecritiseerd in "Het Marxisme en de Staat". Tevens leert men de politiek alleen begrijpen door de historisch materialistische denkmethode toe te passen.

Bij ons verkrijgbaar:

Staat en Revolutie	vertaling van Gorter	25 cent
Het Historisch Materialisme	door H. Gorter	25 cent
Het Marxisme en de Staat	door G. I. C.	5 cent

AAN DE LEZERS! Diegenen onder de lezers van ons P.I.C., die na ontvangst van dit nummer bemerkten, dat zij het Perz materiaal niet meer krijgen toegezonden, verzoeken we door een berichtje aan de administratie blijk te willen geven, als zij op verdere toezending gesteld zijn.

Er zijn n.l. onder hen die regelmatig het P.I.C. ontvangen, velen die tot nu toe in geen enkel opzicht blijk gaven de toezending op prijs te stellen; en daar de steeds groeiende oplage steeds grootere kosten meebrengt, moeten we noodgedwongen tot schifting komen. 't Geen natuurlijk niet beteekent dat zij die werkelijk niets kunnen missen, maar moeten schromen het te laten weten, als ze verdere toezending wel op prijs stellen.

Het is nog altijd zoo, dat DEZE PERSDIENST AAN BELANGSTELLENDE G R A T I S WORDT TOEGEZONDEN, en dat we verzoeken om toezending van uw VRIJWILLIGE bijdrage!

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

P ersdienst van de Groepen van
I nternationale
C ommunisten

Administratie:
H. de Beer
Herculesstraat 60
AMSTERDAM, Z.

Zesde Jaargang No: 14.
Juli 1933. No: 2.

PARTIJKOMMUNISTISCHE PROPAGANDA IN HITLER-DUIJSCHLAND.

"De Tribune" van 10 Juni '33 drukte met als onderschrift: "De Rote Fahne" verschijnt ondanks alle terreur! - Resultaat van gesloten revolutionaire actie der K.P.D., een facsimile (volkomen gelijke -verkleinde-afdruk) af van een gedeelte van een voorpagina van "Die Rote Fahne".

In een artikel getiteld:

HITLER LEIDT DUISCHLAND NAAR DE KATASTROPHE! schrijft "Die Rote Fahne" o.a.:

"Deze heulenregering die duizenden vermoordt en foltert, die tienduizenden in tuchthuizen en concentratiekampen opsluit, die een bloedige burgeroorlog tegen alle lagen van het hongerende volk voert, die elke vrijheidsbeweging verstikken wil, die met haar heele gewapend staatsapparaat het kapitalistische uitbuitings-systeem beschermen en instandhouden wil, bewijst de waarheid van de kommunistische leer:

"Wie de sociale knechtschap in
"Duitschland instandhoudt, is niet
"in staat, Versailles te vernietigen
"om de nationale bevrijding door te
"voeren."

Zoo gaat "Die Rote Fahne" voort op de weg die de K.P.D. reeds jaren bewandelde, de weg van nationalistische naijver met de nazi's.

In het boven geciteerde krijgt de kommunistische leer zoo maar